

İlhamə
MƏHƏMMƏDQIZI

AZƏRİLƏR OCAĞIDI QARABAĞ

Baharı cənnətdən bir nişanədi,
Servəti qızıldı, parlaq guşədi.
Tükənmez o dağlar Kəlbəcərdədi,
Gələcəyin qəlbindədi Qarabağ.

Ölməz bir əsərdi, sınmaz bir qələm,
Serin, qəzelin sözü Qarabağ.
Cabbar muğamında, tarın telində,
Xanın şikətəsindədi Qarabağ.

Hər kim bu dünyada Azəridisə,
Canındadı, qanındadı Qarabağ.
Anaların dediyi laylasında,
Nəfəsində, səsindədi Qarabağ.

Hər çicəyin ləçəyində, kökündə,
Vətənimin ünündədi Qarabağ.
Yaşasam da bu dünyada, bu eldə,
Gözlərimin önündədi Qarabağ.

Ağbirçəklər, ağsaqqallar, müdriklər,
Uluların qucağıdı Qarabağ.
Tarixi var, soyadı var, kökü var,
Azərilər ocağıdı Qarabağ.

ANA FƏRYADI

(Şəhid anasının dilindən)

Aman göynər sinəm, sızlər ürəyim,
Odlana-odlana yanar ürəyim,
Bəxtin bələsimi kimə söyləyim,
Taleyim kədərləi ağlar qalmışam!

Zalim Fələk çəkdi çərxi tərsinə,
Zülm yazdı qismətimdə üzümə,
Hani dedim, mil çəkdirdi gözümə,
Bala deyib, indi ağlar qalmışam.

Ömrüm üçün, günüm üçün olanım,
Mənə məndən bir təselli olanım.
Şəhid olub, gözlərimdə qalanım,
Bala deyib, indi ağlar qalmışam.

Xəzan ixtiyarı aldı əlimdən,
Əsdirdi sinəmdə qanlı küleyi,
Soldu həyatımın şəfqət çıçəyi,
Aman deyib, indi ağlar qalmışam.

İntizarla göz yaşalarım əbədi,
Nakam gedən balam dövran sürmədi,
Arzu-istəklərim, son umidlərim
Daşa deyib, indi ağlar qalmışam.

Kim anlayar anaların həsrətin,
Fəryadları zile çeker qəm səsin,
Bala dərdi sindirər sərv qamətin,
Qara geyib, indi ağlar qalmışam!

ŞƏHİDİN ALLAH'DAN SON İSTƏYİ

Ağlamayın, bu yaralar mənimdi,
Görmək istəyirəm son dəfə üzün,
Həsrətlə gözləri yollarda qalan
Ələcsiz Anama çatdırın məni!

Solma gözlərimdə, Günsəşim, solma,
Gündüzüm, qal bir az, hələ qaralma.
Sinəmdə döyünen ürəyim, susma,
Ələcsiz Anama çatdırın məni!

Çəkil, duman, çəkil, tutma gözümü,
Bizi Yaradana deyim sözümüz,
Son dəfə o yaşlı görsün üzümü,
Ələcsiz Anama çatdırın məni!

Arzu, istəyimdi mənim son ahim,
Getmə, bir an dayan sən, ruh karvanım!
Axı rehimlisən, mənim Allahım,
Ələcsiz Anama çatdırın məni!

YARALI ƏSGƏR

Vətənin uğrunda canından keçən,
Atadan-anadan, bacı-qardaşdan.
Dostundan, yarından aralı əsgər,
Uzanıb səngərdə yaralı əsgər.

Tor görür gözləri axdıqca qanı,
Ağrıdır yarası baxdıqca onu.
Silahı özündən aralı əsgər,
Əl atır götürsün yaralı əsgər.

Hələ eştdikcə gülə səsləri,
Vətən qeyrətilə əsir əlləri,
Əsgər yoldaşlardan aralı əsgər,
Güllədən sinesi yaralı əsgər.

Düşmən güllələri onu qorxutmur,
Qaldırır başını qaməti tutmur.
İndi güllələrdən aralı əsgər,
Sürünür su üçün yaralı əsgər.

Axır son damcı qan, yumulur gözü,
Titrəyir ürəyi, ağarır üzü,
Mən Vətən uğrunda! Oldu son sözü.
Dəyişdi dünyasın yaralı əsgər!

VƏTƏN EŞQİNƏ

(Şəhidlərin dilindən)

Cismimdi qurbətdə, ruhum Vətəndə,
Tabutum qoynuna alanmaz məni.
Azəri torpağın azad görməsəm,
Məzar girdabına salanmaz məni.

Vətən həm bu dünyam, həm o dünyamı.
Keçmiş-gələcəyi unutmaz məni.
Vətənə dediyim qurban canımı,
Həsrəti, kədəri qorxutmaz məni.

Yalançı şöhrətə yad olmuşam mən,
Vətənin eşqinə ad almışam mən.
Allah dərgahında ucalmışam mən,
Müxənnət nifəti alçaltmaz məni.

İndi öz yurdumun səmasındayam,
Babək, Cavanşirin dünyasındayam,
Məsləkdəşlərimin sırasındayam,
Yaddaşlar xəzanla saralıtmaz məni.

Vətən eşqi! Taleyimlə barışdım,
Arzuma, həm istəyimə qovuşdım,
Əbədiyyət üfüqündə alışdım,
Həqiqət Günəşim var, batmaz mənim.